

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614010200
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1614010200.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Petra Štiffa, v trestnej veci obžalovaného Y. L. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a iné o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/56/2014 zo dňa 03.11.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. apríla 2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému Y. L. v časti výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku súd u obžalovaného

Y. L., W.. XX.XX.XXXX U. F., M. F. R. XXX

podľa § 44 Tr. zákona u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/208/2012 zo dňa 04.02.2014.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/56/2014 zo dňa 03.11.2014 bol obžalovaný Y. L. (spoločne L. I. T.) uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

presne nezisteného dňa v mesiaci november 2013 vo večerných hodinách v obci Kostolište obvinený I. T. cez pootvorené vetracie okno na kultúrnom dome otvoril druhé krídlo okna a vošiel do vnútra, kde zobral mixážny pult typu Z. XXXXL neznámej značky, výrobné číslo XXXXXXXXXXX, a presne nezistení počet fliaš alkoholu, ktoré cez okno podal vonku stojacemu obvinenému Y. L., ktorý ich vložil do ruksaku, a spoločne z miesta konzumujúc odcudzený alkohol odišli, čím poškodenému K.. Y. H. spôsobili škodu vo výške 200,- Eur, hoci obvinený I. T. bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 0T/71/2013 zo dňa 21.09.2013, právoplatným toho istého dňa, uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zák.

Za to bol obžalovanému podľa § 216 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Súčasne bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/208/2012 zo dňa 04.02.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vo vzťahu k obžalovanému I. T. nadobudol rozsudok súdu prvého stupňa právoplatnosť dňa 19.11.2014.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie obžalovaný Y. L.. V dôvodoch svojho odvolania uvádza, že je nevinný a čin nespáchal. Celé rozhodnutie súdu sa podľa neho opiera o tvrdenie proti tvrdeniu a o nepravdivú výpoveď. Rozsudok bol voči jeho osobe vynesý bez rozhodujúcich dôkazov. Súčasne požiadal aj o zrušenie trestu.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa v súlade s ustanovením § 293 ods. 5 Tr. poriadku uskutočnilo v neprítomnosti obžalovaného Y. L., ktorý riadne prevzal predvolanie na verejné zasadnutie, čoho dôkazom je doručienka podpísaná obžalovaným dňa 27.03.2015. Obžalovaný svoju neúčast' vopred neospravedlnil, neoznámil dôvod svojej neprítomnosti, ani nepožiadaval o odročenie verejného zasadnutia.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť, nakoľko považuje rozhodnutie okresného súdu za vecne správne vo všetkých jeho výrokoch.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ale mohli by odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné a to vo vzťahu k výroku o treste.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Plnením revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré súd potreboval aj pre svoje rozhodnutie.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto zákonným spôsobom vyhodnotil a následne dospel k správny záverom tak v otázke viny, ako aj v otázke právnej kvalifikácie. Dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu tak, aby umožnilo súdu prvého stupňa prijať jednoznačné závery. Odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá požiadavkám stanoveným v § 168 ods. 1 Tr. poriadku, nakoľko okresný súd v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel

svoje skutkové zistenia, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie čítaním výpovede obžalovaného Y. L. z prípravného konania, nakoľko tento sa hlavného pojednávania nezúčastnil, výsluchom svedka R. J. a čítaním listinných dôkazov obsiahnutých v spisovom materiáli.

Vychádzajúc z uvedených dôkazov, okresný súd správne zistil skutkový stav, získané dôkazy aj správne vyhodnotil a následne dospel k správne záveru o tom, že obžalovaný Y. L. naplnil svojím konaním všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona.

Z dôkazov, o ktoré sa výrok o vine primárne opiera, je potrebné spomenúť najmä výpovede obžalovaných I. T. E. Y. L. z prípravného konania. Obžalovaný Y. L. svojou výpoveďou potvrdil, že bol spoločne s I. T. v Kostolišti v blízkosti kultúrneho domu keď počas vykonávania potreby niekde v kríkoch začul zvuk alarmu. Všimol si, že I. T. drží v rukách nejaký prístroj, niečo ako DVD prehrávač. Počas toho, ako sa následne s I. T.Á. dostali až ku kostolu mu I. prezradil, že má z kultúrneho domu aj nejaké fľaše alkoholu. Pri kostole uvideli prichádzať muža menom R., ktorého prezývajú "Š.". I. mu nasadlo do auta a išiel s ním smerom na Malacky. Veci, ktoré I. zobral tomuto mužovi predal. Následne sa stretli pri reštaurácii Ž. a išli pešo domov. Po ceste pili alkohol, ktorý I. ukradol.

Obžalovaný I. T. k vyššie uvedenej výpovedi obžalovaného Y. L. uviedol, že táto nie je celkom pravdivá. Veci z kultúrneho domu síce odcudzil I. T., avšak Y. L. mu pomáhal, pretože by sám neodniesol mixážny pult a fľaše alkoholu. Uviedol tiež, že R. J. zavolali s tým, aby prišiel do Kostolišta a jemu predali mixážny pult za 10,-€.

Tvrdenia spoluobžalovaného I. T. potvrdzuje svojou výpoveďou aj svedok R. J., ktorý uviedol, že mu I. T. telefonoval, že má niečo na predaj. Stretli sa v Kostolišti a I. T. mu dal nejaký prístroj, ktorý sa zapájal do väčšej aparatúry. Ubezpečil ho, že tento nie je kradnutý a zaplatil mu zaň 10,-€. Okrem I. T. tam bola ešte ďalšia osoba, s ktorou sa však nestretol, pretože naňho čakala asi niekde ďalej.

Z dôkazov vykonaných okresným súdom vyplýva tiež záver, že obžalovanými odcudzené veci sa nachádzali bezprostredne pred krádežou v kultúrnom dome v Kostolišti a priestory v ňom mal prenajaté K.. Y. H.. Poškodený až v januári roku 2014 zistil, že mu chýba mixpult typu CS XXXXL od výrobcu C. L., ktorý bol zakúpený niekedy v roku 2009 za necelých 300,-€. Do spisového materiálu boli poškodeným založené aj doklady o kúpe mixážneho pultu a záručný list.

Z vykonaného dokazovania vyplýva aj podľa názoru odvolacieho súdu nespochybniteľný záver o tom, že skutok sa stal tak, ako je vymedzený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Obžalovaný Y. L. je z účasti na krádeži usvedčovaný predovšetkým výpoveďou spoluobžalovaného I. T., ktorý síce zhodne s obžalovaným Y. L. uvádza, že mixážny pult odcudzil z kultúrneho domu v Kostolišti sám avšak následne mu z odnesením tohto zariadenia ako aj s fľašami alkoholu pomáhal obžalovaný Y. L., pričom tento jasne videl, za akej okolnosti a odkiaľ sú veci odnášané. Obaja obžalovaní sa zhodujú aj na tej časti výpovede, kde uvádzajú, že odcudzený alkohol spoločne skonzumovali a obaja participovali na predaj mixážneho pultu svedkovi R. J..

Obrane obžalovaného Y. L., že sa skutku nedopustil a tento spáchal výlučne sám I. T., nebolo možné uveriť z toho dôvodu, že sám obžalovaný I. T. tieto veci nemohol z miesta vykonania krádeže až ku kostolu preniesť všetky sám a obžalovaný Y. L. vedomý si toho, že veci boli odcudzené a nepatria im dvom, pomáhal I. T. s ich prenesením až na miesto, kde sa stretli so svedkom R. J.. Takisto je z výpovede spoluobžalovaného I. T.N. zrejmé, že počas toho ako on cez pootvorené okno vnikol do

priestoru kultúrneho domu, obžalovaný Y. L. ho čakal a postupne aj od neho prevzal veci, ktoré I. T. vyniesol z priestorov kultúrneho domu.

Takto opísaným konaním obžalovaný Y. L. naplnil obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže v zmysle § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona. Čo sa týka spôsobu spáchania tohto prečinu prekonaním zabezpečovacej prekážky s použitím sily, išlo v tomto prípade o úplné otvorenie okna, ktoré bolo pôvodne zabezpečené poistkou a otvorené čiastočne iba ako vetracie okno. Následne došlo k otvoreniu aj druhého krídla okna a vniknutiu do priestorov takto zabezpečeného objektu. Opísaným konaním obžalovaných došlo aj k naplneniu skutkovej podstaty prečinu podľa § 218 ods. 2 Tr. zákona, nakoľko ani jeden z obžalovaných neboli oprávnení vniknúť do priestorov kultúrneho domu, nakoľko tento bol riadne uzamknutý a nebol v tomto čase prístupný verejnosti. Vlastnícke právo ani právo obdobného charakteru (užívanie, nájom) v prospech obžalovaných neboli zistené.

Pokiaľ ide o výrok o treste, súd prvého stupňa dospel k správne záveru vo vzťahu k priznaným poľahčujúcim a priťažujúcim okolnostiam, keď obžalovanému Y. L. uznal poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zákona a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zákona. Vyplýva to zistenia, že obžalovaný nebol pred spáchaním skutku súdne trestaný, avšak zároveň je zrejmé, že svojím úmyselným konaním naplnil znaky dvoch úmyselných prečinov. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je vyrovnaný, čo viedlo súd prvého stupňa k aplikácii ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zákona.

Pri úvahách o uložení trestu odňatia slobody vo výmere dvadsať mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní tridsať mesiacov však súd prvého stupňa pochybil tým, že nedostatočne zohľadnil všetky kritériá uvedené v § 34 ods. 4, ods. 5 Tr. zákona. V tejto časti sa odvolací súd s rozhodnutím okresného súdu vo vzťahu k obžalovanému Y. L. nestotožnil a dospel k záveru, že je na mieste výrok o treste z dôvodu § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku zrušiť, pretože trest uložený súdom prvého stupňa je neprimeraný.

Pri úvahách o treste postupoval krajský súd dôsledne v zmysle zásad uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zákona a zohľadnil všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré majú vplyv na úvahy o výške trestu. Rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá ovplyvnila úvahy súdu o neprimeranosti trestu uloženého obžalovanému, je odsúdenie obžalovaného na trest odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní dva roky, ktorý bol obžalovanému právoplatne uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 04.02.2014 sp. zn. 3T/208/2012. Týmto rozhodnutím bol obžalovanému uložený trest za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zákona, ktorého sa obžalovaný dopustil dňa 23.03.2007 a za prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona, ktorý obžalovaný spáchal dňa 01.02.2009. K odsúdeniu za tieto skutky došlo vydaním trestného rozkazu dňa 04.02.2014, ktorý bol obžalovanému Y. L. doručený dňa 13.02.2014. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť vo vzťahu k obžalovanému Y. L. dňa 22.02.2014.

Skutku, ktorý je predmetom tohto konania, sa obžalovaný dopustil v presne nezistený deň v mesiaci november 2013 a s prihliadnutím na vyššie uvedené fakty súvisiace s rozhodovaním vo veci Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/208/2012 je zrejmé, že k spáchaniu skutku z novembra 2013 došlo skôr ako bol obžalovanému Y. L. doručený trestný rozkaz vydaný v konaní 3T/208/2012. Boli preto splnené podmienky pre ukládanie súhrnného trestu v súlade s ustanovením § 42 ods. 1 Tr. zákona tak, ako to správne konštatoval v odôvodnení svojho rozhodnutia ja súd prvého stupňa.

Krajský súd však na rozdiel od názoru okresného súdu nepovažoval vzhľadom na závažnosť a následky konania, ktoré je obžalovanému kladené za vinu v posudzovanom prípade, za potrebné zvyšovať výmeru trestu a ukladať trest prísnejší, ako bol pôvodne uložený vo výmere pätnásť mesiacov. Pri úvahách o dostatočnosti trestu, ktorý už bol obžalovanému uložený, prihliadol odvolací súd aj na mieru, akou obžalovaný Y. L. prispel k spáchaniu skutku, keďže z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že

hlavným iniciátorom bol v tomto skutku spoluobžalovaný I. T.. Rovnako bolo v prospech obžalovaného zohľadnené aj to, že pred spáchaním nebol odsúdený za inú trestnú činnosť.

Podľa § 44 Tr. zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zákona stanovuje povinnosť súdu prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu páchatel'ky, jej pomery a možnosť jej nápravy. Po komplexnom posúdení jednotlivých kritérií odvolací súd vyhodnotil ako neprimerane prísne uloženie súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere dvadsať mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní tridsať mesiacov. Trest odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov uložený trestným rozkazom zo dňa 04.02.2014 sp. zn. 3T/208/2012 so skúšobnou dobou v trvaní dva roky považuje krajský súd za dostatočný na ochranu spoločnosti aj na nápravu páchatel'a. Pre úplnosť je potrebné zdôrazniť, že skúšobná doba stanovená týmto rozhodnutím, plyní obžalovanému až do 22.02.2016.

Z týchto dôvodov krajský súd po zrušení napadnutého rozhodnutia rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok